

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Карлово, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20225320100674 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по обективно съединени искиове правно
основание чл. 124, ал.1 от ГПК вр. с чл. 109, ал.1 изр. последно от ЗЗО, като
производството се разглежда по реда на чл. 422 от ГПК.

Ищецът УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и
адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: ****. *** К.
Д. чрез процесуалния си представител твърди, че на 07.05.2020 г., в 16.07 ч.
ответникът Р. М. К. постъпил в УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД П., Отделение по спешна
медицина, с оплаквания от болки в седалищната област, датиращи от няколко
дни (видно от снетата анамнеза в листа за спешен прием). Тъй като спешното
състояние не могло да бъде преодоляно в спешен кабинет, пациентът бил
насочен към стационарно болнично лечение в Първа клиника по хирургия. Р.
К. бил хоспитализиран в клиниката на 07.05.2020г., в 16:52 часа, с приемна
диагноза „****“, видно от направлението за хоспитализация.

На ответника била оказана болнична помощ с изпълнение на
алгоритъм по клинична пътека (КП) № 198 „****“, чиито изисквания
били посочени в приложение № 17 на Национален рамков договор за
медицинските дейности 2020-2022г. (НРД за МД 2020-2022). При постъпване
на пациента била съставена история на заболяването (ИЗ) № 24810/2020г.
Издадена била епикриза, в която били описани извършените медицински
дейности - консултации, изследвания, оперативна процедура, всички
включени в диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 198. Пациентът бил
дехоспитализиран на 13.05.2020г. с окончателна диагноза „Д****“ (код
L08.8 по МКБ 10).

Към момента на приемането си ответникът бил с прекъснати
здравно-осигурителни права, които не е възстановил по смисъла на чл. 109.

ал.3 от Закона за здравното осигуряване през времето на болничния си престой, продължил до деня на изписване - 13.05.2020г., видно от електронна справка от масивите на НАП за здравноосигурителен статус. Той не възстановил правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата и на основание чл. 109, ал. 1 от ЗЗО следвало да заплати сам стойността на оказаната му медицинска помощ, която била в размер на 2750 лева. Разпоредбата на чл. 52 от ЗЗО предвиждала, че стойността на предоставената медицинска помощ следва да се заплати по цени, определени от лечебното заведение. Цените на предоставяната от лечебното заведение медицинска помощ и услуги подробно били посочени в Ценоразписа на лечебното заведение, с който ответникът декларирил, че е бил запознат (видно от Декларацията за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури). Сумата от 2750 лева била определена съгласно действащия към момента на хоспитализацията ценоразпис, за което на ответника е съставена сметка, приложена към исковата молба

Тъй като Р. К. не възстановил здравноосигурителните си права до изписването си, както и не заплатил цената на клиничната пътека, по която бил лекуван, на 05.01.2021г. лечебното заведение изпратило покана за доброволно плащане, заедно със сметка за цената на лечението. Поканата била получена на 27.01.2021 г., но пациентът не заплатил задължението си.

На 23.12.2021г. ищецът депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда чл. 410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д.№ 2015/2021 г. по описа на Районен съд-Карлово, като претендирали Р. К. да им заплати освен посочената по-горе сума, така и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда до пълното изплащане на задължението, както и сумата от 55 лева, представляваща платена държавна такса за образуване на делото. Заявлението на ищеца било уважено и била издадена заповед за изпълнение по посоченото гражданско дело. Тъй като същата била връчена при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, за лечебното заведение възниквал правен интерес от предявяване на настоящата искова молба за установяване съществуването на вземането ни по реда на чл. 422 от ГПК.

МОЛИ съда да постанови решение, с което да признае за установено, че Р. М. К. с ЕГН ***** от село Х.Д., община К., област П., улица „*****“ дължи на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: ****. *** К. Д., сумата от 2 750.00 лева (две хиляди седемстотин и петдесет лева), представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ по услуги, по време на болничния престой, продължил от 07.05.2020г. до 13.05.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл. 410 от ГПК -22.12.2021 г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед № 1029 от 29.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГрД № 2015/2021 г. по описа на Районен съд Карлово. Претендира за разноските в исковото и заповедното производство.

Ответникът Р. М. К. с ЕГН ***** от село Х.Д., община К., област П., улица „*****“ чрез назначения от съда особен представител, оспорва като неоснователен. Сочи, че ще се ползва от събраните

доказателства.

МОЛИ съда да постанови решение съобразно доказателствата и съобразно възраженията, направени в отговора на исковата молба.

От събраните по делото доказателства, отделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, че ищецът е лечебно заведение по смисъла на Закона за лечебните заведения с предмет на дейност осъществяване на болнична помощ. Не се спори и се установява от представените лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 032118 от 07.05.2020 г., че ответникът е постъпил на същата дата в 16:07 часа в отделението по спешна медицина в ищцовата болница и на същата дата е бил насочен незабавно към лечебно заведение за болнична помощ към първа клиника по хирургия, като в тази връзка му е било издадено направление за хоспитализация № 019430 от 07.05.2020 г.

От представените документи с история на заболяването (ИЗ) № 24810/1142 2020 по клинична пътека (КП) 198 – епикриза, декларации за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури и за извършване на хирургични интервенции, оперативен протокол, температурен листи приложените медицински документи за лабораторни изследвания и информация за пациента, се установява, че ответникът е постъпил в болнично заведение на 07.05.2020г. в 16:52 ч. и е бил изписан на 13.05.2020 г. в 10:00 ч., като в датата на постъпването му е било извършено оперативно лечение. От неоспорената сметка на пациента се установява, че разходите за оказаната болнична помощ възлизат на 2750.00 лева, подробно описани по дейности и консумативи, като ищецът претендира заплащане единствено на оперативното лечение, без стойността на медикаментите. На ответника е била изпратена покана за доброволно плащане от дата 05.01.2021 г., изпратена с известие за доставяне (обратна разписка), която е била получена от лице – член от домакинството му, отбелязано като съпруга.

От писмо рег. № 11-07-6#1/16.02.2023 г. от ТД на НАП П. се установява, че за периода от 17.05.2020 г. до 13.05.2020 г. ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, че лицето не е възстановило правата си до момента на изготвяне на писмото и че справка е извършена по условията на чл. 109 от ЗЗО. Същата информация се съдържа и в справката, изготвена от ищеца на датата на постъпването на ответника от лечебното заведение, и от която е видно, че ответникът не е заплащал здравноосигурителни вноски от м. април 2015 г. до м. март 2020г., т.е. за 60 месеца. По делото е представен и ценоразпис на платените услуги, предоставяни от ищеца, то който се установява, че стойността на операции с усложнения в таза и горен крайник са на стойност 2750 лева.

Ищецът е подал заявление по чл. 410 от ГПК за вземането, предмет на настоящия спор и по образуваното ЧГрД № 2015/2021 г. по описа на КрлРС е била издадена заповед за изпълнение. Същата е била връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал.5 от ГПК.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 109 ал.1 от Закона за здравното

осигуряване (ЗЗО), здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че лицата не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ. Лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

Съдът намира за установено при условията на пълно и главно доказване, че на ответника е била оказана медицинска помощ чрез осъществяване на посоченото в молбата лечение – оперативно лечение, лабораторни изследвания, болничен престой, включващ и консултативен преглед при специалист. Приетите медицински документи, представляват официални писмени документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им, удостоверяващи факти с правно значение по смисъла на чл. 179 ал.1 от ГПК (в този смисъл – решение № 250 от 21.11.2012 г. по гр. дело № 1504/2011 г. на ВКС, III г.о.). С официалните свидетелстващи документи се доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, посочени в тях са се осъществили така, както се твърди в документа. При това положение, съдът намира, че пациентът е получил медицинска помощ. Доказано е по несъмнен начин, че ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права по време на лечението си (и до настоящия момент).

С чл. 33 от ЗЗО е очертан кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, като според съда, ответникът попада в този кръг от лица, доколкото не се твърди и установява да е налице някое от изключенията, предвидени в посочената разпоредба. В чл. 52, ал.2 от ЗЗО е постановено неосигурените по ЗОО лица да заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински услуги по чл. 82 от Закона за здравето (ЗЗ).

Фактът, че пациентът е хоспитализиран по спешност не изключва дължимостта на сумата, доколкото не е налице изключението, разписано в чл. 82, ал.1, т.1 от Закона за здравето извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с медицинска помощ при спешни състояния. За да бъде приложено посоченото изключение, то необходимо е състоянието на пациента да позволява преодоляването му (лечение) в условията на спешен кабинет (доколкото съобразно чл. 82, ал.5 от Закона за здравето, спешните дейности по ал. 1, 1а, 2, 3 и 4 се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети). В конкретния случай състоянието на ответника е налагало незабавна хоспитализация и лечение в болнични условия.

При така установените факти, искът се явява основателен и доказан в пълния му предявен размер и ответникът следва да плати стойността на оказаната му медицинска помощ, на основание чл. 109 от ЗЗО, която е определена от болничното заведение, представляваща сбор от извършените дейности, по представения Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от лечебното заведение, а в конкретния случай – само стойността на оперативното лечение.

ОТНОСНО разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК с оглед изхода на спора, на ищеца следва да присъдят сторените в настоящото производство деловодни разноски, както следва: държавна такса в размер на 55.00 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 240.00 лева, възнаграждение за особен

представител в размер на 420.00 лева, или общо разноси в размер на 715.00 лева. Следва на ищеца да се присъдят и разноските по ЧГрД № 2015/2021г. в размер на 55.00 лева държавна такса.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че Р. М. К. с ЕГН ***** от село Х.Д., община К., област П., улица „*****“ дължи на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: ****. *** К. Д., сумата от 2 750.00 лева (две хиляди седемстотин и петдесет лева), представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ по услуги, по време на болничния престой, продължил от 07.05.2020г. до 13.05.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл. 410 от ГПК - 22.12.2021 г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед № 1029 от 29.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГрД № 2015/2021 г. по описа на Районен съд Карлово.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, Р. М. К. с ЕГН ***** от село Х.Д., община К., област П., улица „*****“ дължи на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: ****. *** К. Д. да заплати на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: ****. *** К. Д. деловодни разноси в настоящото производство в размер на 715.00 (седемстотин и петнадесет) лева както и разноси по ЧГрД № 2015/2021 г. по описа на Районен съд Карлово в размер на 55 (петдесет и пет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____